కందుకూరి వీరేశలింగం

హాస్య సంజీవిని

మూఢనమ్మకాలు, దురాచారాలపై బ్రహ్మాస్త్రం

ప్రజాశక్తి బుక్‌హౌస్

హాస్యసంజీవని

కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు

మూఢనమ్మకాలు, దురాచారాలపై బ్రహ్మాస్త్రం

హాస్య సంజీవని

కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు

ప్రజాశక్తి బుక్‌హౌస్
ఎమ్‌హెచ్ భవన్, ప్లాట్ నెం. 21/1, అజామాబాద్, ఆర్‌టిసి కళ్యాణమండపం దగ్గర
హైదరాబాద్-20. ఫోన్ : 040 - 27660013

ప్రచురణ సంఖ్య : 1179

ప్రజాశక్తి ప్రథమ ముద్రణ : జనవరి, 2011

వెల : రు.80/-

ప్రతులకు

ప్రజాశక్తి బుక్‌హౌస్

1-1-187/1/2, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్-20. ఫోన్ : 27608107

బ్రాంచీలు

హైదరాబాద్, విజయవాడ, విశాఖపట్నం, తిరుపతి, ఖమ్మం,

హన్మకొండ, నల్గొండ, గుంటూరు, ఒంగోలు

ముద్రణ

ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, హైదరాబాద్

విషయ సూచిక

ప్రహసన ప్రయోక్త.. 7
ఆచారము 9
అపాత్రదానము 13
గురు శుశ్రూష.. 17
పెళ్లి వెళ్లిన తరువాత పెద్ద పెళ్లి 21
ఉన్మత్త ప్రలాపము 27
గ్రహణములు 31
యోగ్యా యోగ్య విచారము 35
వర్షము 39
హిందూ మహాజనుల మత సభ 43
శకునములు 47
దురాచార దూషణము 51
నవ నాగరికులు 55
లోకోత్తర వివాహము... 59
ముసలయ్య గారి గది 63
రోగ చికిత్స 69
మూఢ భార్య – మంచి మగడు 75
శిశు పోషణము 81
కులాభిమానము 85
వసూళ్లు 89

నాడుల భేదము - విద్వత్సభ................................. 93
వేశ్యా విషయ సంవాదము 97
స్వర్గలోక సుఖము 103
చంద్రగ్రహణము - తేలుమందు............................ 107
నారద సందర్శనము 109
యజ్ఞ ప్రయత్నము 111
జమీదారీ ధర్మ ఖర్చు....................................... 116
హిందూ వివాహములు 122
వినాయక చతుర్థి 125
అంత్యపుష్కర మహాత్మ్యము 129
గొట్టాలమ్మ సభ... 133
బహు భార్యత్వము.. 136
హిందూ మతసభ 141
యోగాభ్యాసము 151
బహిష్కార పత్రికలు 160
బాల భార్య- వృద్ధ భర్త సంవాదము...................... 166
కన్యాశుల్కము.. 170
వినాయక చతుర్థి 175
అతి బాల్యవివాహము 183
కామరూప మంత్రము 187
పూర్వాచారము.. 197

ఆచారము

(చాదస్తపు చెలమమ్మా, ఆచారపు అన్నమ్మా ప్రవేశించుచున్నారు)

చెల--అన్నమ్మ తల్లీ ! ఈ కాలపు వాళ్లకు బొత్తిగా ఆచారమన్న మాట లేదు మరీ నా కోడలు కాపురానికి వచ్చిన తరువాత ఇంట్లో వట్టిమాల కూడు కలుస్తూవున్నది. ఇక మనవంటివాళ్లం బ్రతకకూడదు. ఏమైనా అంటే యెదురుకెదురు నాకే చాదస్తమంటారు.

అన్న-- చెల్లమమ్మా ! చెపితే నమ్ముతావో లేదో కాని అరవై యేళ్లుదాటినా మా ఇంటి ఆయన ఇప్పటికీ ఆచారమన్నమాట యెరగడు. నేను మాత్రం ఎలాగోలాగో కొంచెం ఆచారం నిలుపుకొంటూ వున్నాను. మా వీధిలోనుంచి ముట్టువాళ్లు వెళితే రెండు వందలు తిట్టి మా ఇంట్లో కుండలన్నీ తీసిపారవేస్తాను. సగంముప్పాతిక పాళ్లు నా నోటికివెరచి వాళ్లు చాకిరేవుకు అవతలవీధి నుంచి చుట్టు తిరిగిపోతారు. ఉప్పు మొదలుకొని సమస్తవస్తువులూ రోజూ కడిగి శుద్ధిచేస్తాను. మా వారు వీధిలోంచి వచ్చేటప్పుటికి యెదురుగుండా చెంబెడు పేణ్నీళ్లు కలుపుకునివెళ్లి మీదపోసి శుద్ధి అయిన తరువాత మరీలోపలికి రానిస్తాను. మొన్న శీతాకాలములో రాత్రి చలివేళ మీద పేడనీళ్లు పోసినానని కోపం వచ్చి నామగడు మూడు నెలలు ఇంటికిరాక లేచిపోయినాడు. పోనీపొమ్మని వూరుకున్నాను. మనకు గోమయం వేస్తేకానీ ఏదీ శుద్ధికాదుకదా?.

చెల-- నీవు అదృష్టవంతురాలవు గనుక వొక్క మోస్తరుగా ఆచారం జరుపుకుంటూ వున్నావు. నాకు నీలాగు జరగదు. అక్కడికీ నేను రోజుకు రెండువందల స్నానాలు చేస్తాను. ఈవేళ మట్టుకు ఇప్పటికి పదిస్నానాలు చేసినాను. తెల్లవారిలేచి దొడ్లోకి వెళ్లినప్పుడు కాలి కింద ఏమో మెత్తగాతగిలి అదియేమిగుడ్డో అని తలనిండా

స్నానము చేసినాను. తరువాత మా కోడలు దగ్గర నుంచి వెళ్లినప్పుడు పైటకొంగు తగిలినట్టు అనుమానం కలిగి మళ్లీ స్నానం చేసినాను. గోదావరికెళ్లి స్నానం చేసి బిందెయెత్తుకొని వస్తూ బట్టలుతుక్కునేవాళ్ల నీళ్లు పడ్డట్టు తోచి మళ్లీ వెళ్లి మునిగినాను. తీరా వడ్డుకు వచ్చేటప్పుడు నీళ్లలోకాలికేదో ఆకుతగిలి అంటతప్పేలాలు తోమేవాళ్లు వేసిన అంటాకని నీళ్లు పారపోసి వెళ్లి మళ్లీ స్నానము చేశాను. తరువాత బిందెత్తుకుని సగం దూరం వచ్చేటప్పటికి ఇరవైగజాల దూరములో మాలవాడు కనబడి నీళ్లు నడివీధిలో పారపోసి వాణ్ని నాలుగు తిట్టి వాడి జీవానికి వుసూరు మంటూ మళ్లీ వెనకకు గోదావరికెళ్లి స్నానము చేసి నీళ్లు తెచ్చుకున్నాను. ఇంటికి వచ్చిన తరువాత పొయ్యిమీద యెసరుపెట్టి దాసీది తోమితెచ్చిన గరిటె తొలుచుకోబోయి దానిని మసి వదలనందున నూతి దగ్గర మళ్లీ స్నానం చేసినాను. ఆ అంట్లతప్పేలాలలో ఒకటి తీసుకుని వెళ్లి మా కోడలు లోపలపెట్టినందున, ఇంట్లో వస్తువులన్నీ తడుపుకొనేటప్పటికి జాముయినది. తీరా వంట చేసుకుంటూ వుండగా బల్లిమీదపడి వకమాటున్ను, శూద్రవాళ్ల మాట వినబడి వక మాటున్నూ, రెండు స్నానాలు చేసినాను. ఈలోగా అన్నం చిమిడిపోయింది. వేగిరం మునిగివచ్చి అన్నంతప్పేలాదింపి, ఆ పొయ్యి మీద కూరవేసి గంజివార్చుకున్నాను. ప్రొద్దుటి నుంచీ మడికట్టుకుని కూర్చున్నందున కడుపుబ్బి అవతలకు పోవలసివచ్చి, ఆఖరు స్నానము చేసినాను. ఎన్ని స్నానాలయినవో లెక్క పెట్టినావా?

అన్న--చాలా స్నానాలు చేసినావు. నేను నీకంటే పదిరెట్లు స్నానాలు చేశాను. మా ఇంట్లో కుక్కవచ్చి అప్పుడప్పుడూ యేమైనా ముట్టుకొనిపోతూ వుంటుంది. అప్పుడు వస్తువులన్నీ దూరముగా పారవేసి, ఇల్లు శుద్ధిచేసి గోమయం పూసుకుని నాలుగు స్నానాలు చేస్తాను.

చెల--నేను మునుపెప్పుడయినా మా దొడ్లోకి గాడిద వస్తే రాయిపుచ్చుకుని కొట్టి వూరకుండేదాన్ని. నీవు మొన్న చెప్పినప్పటి నుంచి ఒక వేళ పరాకున మునపటి అలవాటుచొప్పున రాయివిసిరినా వెంటనేపోయి స్నానం చేస్తాను. నీవు మునుపు రోజూ గోమయం తినేదానవు ఇప్పుడు తింటూవున్నావా?

అన్న-- పెద్దదాని నయినాను. మునుపటిలాగు తినలేను. అక్కడికీ మూడుపూటలూ కలిపి వుసిరికాయంత ఉండ కళ్లుమూసుకుని మింగుతాను. గోమయం

యెంత తింటే అంతపుణ్యము. గోవు అల్పాచమానం చేస్తూవుండగా వెళ్లి తోకతో నెత్తిమీద చల్లుకుని పంచితం మూడుపుడిసిళ్లు లోపలికి పుచ్చుకుంటే మరీ పుణ్యము. అలాగు విడవకుండా ఆరు నెలలు ప్రతిరోజూ పుచ్చుకుంటే బొందెతో స్వర్గం వస్తుందట. అలా ఎవరికీ లభించదు. మొన్న నేతి వారింటికి పొద్దున్నే పేడకు వెళ్లేటప్పటికి వారి తెల్లావు అల్పాచమానం చేస్తూవున్నది. పంచితం నెత్తిమీద చల్లుకోవలెనని వెనుకకు వెళ్లి తోకపట్టుకునేటప్పటికి మొఖంమీద ఒక్క తన్ను తన్నింది. దానితో వెనక్కు పడి ఒక్క బొట్టయినా మీద చల్లుకోకుండానే ఇంటికి వచ్చినాను.

చెల--నీవు మూడుదినాల బట్టీ మొగానికి సున్నపుపట్టు వేస్తూ వున్నావు. అందుచేతనేనా?

అన్న--అవునందుచేతనే. అప్పుడు, నెత్తురువచ్చి గాయమైనది. తడిబట్ట కట్టుకుంటే గాయం చీంపోస్తుంది. పట్టుబట్టకట్టుకోమని మా వారు మూడు రోజుల బట్టీ పోరుతూ వున్నారు. రోజూ ఉతికి ఆరవెయ్యకుండా పట్టుబట్ట మడికి పనికివస్తుందేమో నీకేమైనా తెలుసునా?

చెల--పనికివస్తుందని పెద్దలు చెప్తుతారు. భోజనము చేసి విడిచిన తరువాత దర్భాసనంలో కడితే దానికి యెన్నాళ్లయినా మయిల లేదుసుమా. మా అబ్బాయి పట్టు బట్ట నేను ఆరు నెలలకు ఒక పర్యాయం ఉతుకుతాను. అప్పుడు దానిలోనుంచి నాలుగు కుంచాల మురికి పోయి జిడ్డు నీళ్లల్లో తేలుతుంది.

అన్న--మడి బట్ట అంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. దక్షిణాది వాళ్లకు బొత్తిగా మడిలేదు. ఆ దేశములో శుద్ధ అనాచారం. మొన్న మా ఇంటికి ఒక దక్షిణాది బ్రాహ్మడు భోజనానికి వచ్చాడు. తెల్లగా పువ్వులాగు చాకలిది ఉతికి తెచ్చిన బట్ట కట్టుకుని ఊరంతా తిరిగొచ్చి ఆ బట్టతో విస్తరి దగ్గర కూర్చున్నాడు. ఇదేమంటే తాను కట్టుకున్న తరువాత విడువలేదు. తనది మడిబట్టే అంటాడు. వాడికేమి చేటుకాలం వచ్చిందో కాని ప్రొద్దున్నే గోదావరి ఒండునీళ్లలో ముంచి తెచ్చుకున్న నా పంచెచూచి కావలిస్తే నీది మయిల బట్ట అన్నాడు.

చెల--నీళ్లు లేకపోయినా కానీ ఒక్కసారి బురదలో అయినా ముంచి పిడిచి ఆరవేస్తే మడిబట్ట అవుతుంది. ఆ దేశపు వాళ్లకు మడంటే ఏమిటో మయిలంటే ఏమిటో తెలియదు.

అపాత్రదానము

ప్రదేశము - రాజవీధి

(వెంకటావధానులు ప్రవేశించుచున్నాడు.)

వెంక--(తనలో) భోజనమునకు తడుముకోనక్కర లేకుండా పది గంటల కల్లా వాది రెండు కూరలతో వంట చేయిస్తూవున్నాడు కదా? సాక్ష్యం ఇవ్వడానికి పుచ్చుకున్న నాలుగు రూపాయలలోనూ, ఒక్క చిల్లిగవ్వ ఖర్చు పెట్టను. రాత్రి వెళ్లినముండ ప్రతిమాటు పావలాకు తక్కువ పుచ్చుకోదు. దాని దగ్గర సంకటావులున్నవేమోనని భయంగా ఉంది. అయినా కానీ ఫర్వాలేదు. అధమం ఈ రాత్రికి కావలసిన నాలుగు అణాలయినా ఈ పూట ఈ ఊళ్లో సంపాదించవలెను. ఇవాళ సాక్ష్యం అయితే రేపు సాయం కాలానికి మా ఊళ్లో కుశలంగా వుంటాను. ఆ వచ్చే చిన్నవాణ్ని ఈ ఇల్లు ఎవరిదో అడుగుతాను.

(ఒక చిన్న వాడు ప్రవేశించుచున్నాడు.)

వెంక-- అబ్బాయీ! ఈ ఇల్లు ఎవరిది?

చిన్న-- కోర్టు నాజరు రామదాసు పంతులుగారిది

వెంక-- వారి ఇంటిపేరు ఎవరు?

చిన్న-- వాడ్రేవువారు.

వెంక-- ఆయన తండ్రి పేరు ఏమిటి?

చిన్న-- భీమరాజుగారు కాబోలును. నేను బజారుకెళ్లవలెను.

(అని వెళ్లుచున్నాడు)

వెంక--(లోపలికెళ్లి) అయ్యా ! రామదాసు పంతులుగారండి, నేను చదువుకొన్న బ్రాహ్మణ్ని తమ దర్శనం నిమిత్తం వచ్చినాను.

రామ--(లోపలి నుండి వచ్చి) మీదేవూరయ్యా?

వెంక--మాది పడమట కృష్ణాతీరమండి. నేను జటాంతమూ వేదం అధ్యయనం చేసినానండి. మా తండ్రిగారు చయనం చేసినారు.

రామ--మీరు ఈ గ్రామం ఎందుకు వచ్చినారు?

వెంక--కాశీయాత్రకు వెళ్లవలెనని బయలు దేరి వస్తుండగా మధ్య యేలూరు దాటిన తరువాత దొంగలు కొట్టి నా దగ్గర వున్న ఝూరీ చెంబూ, నాలుగు బట్టలూ, పది రూపాయల రొక్కమూ దోచుకునిపోయినారండి. నేను ఇప్పుడు కట్టుగుడ్డలతో ఈ గ్రామం వచ్చినాను. చేతిలోకి చెంబులేదండి. తమకీర్తి జగద్విఖ్యాతమైనదండి. మీరు దానకర్ణులు. తమరిని చూస్తే నా దరిద్ర విమోచనం అవుతుందని చంద్రుడికోసం చకోర పక్షులు వెతుక్కుంటూ వచ్చినట్టు నేను మా ఊరు బయలుదేరినప్పటి నుంచీ దోవ పొడుగునా మిమ్మే స్మరించుకుంటూ వచ్చినాను. తమరు బహు దొడ్డ బ్రాహ్మలు.

రామ--మీరు ఇప్పుడు యేమంటారు?

వెంక--చెంబు మాత్రము మీరు కొనిపెట్టవలెను. కాశీ రామేశ్వరముల దాకా రామదాసు పంతులుగారు చెంబు కొని పెట్టినారని చెప్పుకుంటాను. తమ పేరు శాశ్వతంగా వుంటుంది. అయ్యా ! తమకు వాడ్రేపు భీమరాజుపంతులుగారు ఏమవుతారండీ?

రామ-- వారు మా తండ్రిగారు.

వెంక--అలా చెప్పండి. భీమరాజు పంతులుగారంటే లోక ప్రసిద్ధి. ఇన్ని దేశములు తిరిగినానుకాని ఆయన వంటిదాతను నేను మరెక్కడా చూడలేదు. మొదటినుంచీ మీ వంశమే అటువంటిది.

రామ--మా అన్నగారు మీ జిల్లాలో తహసీలుదారీ చేసినారు. మీరాయనను ఎరుగుదురా?

వెంక-- ఏ తాలూకానండీ?

రామ-- గుడివాడ తాలూకాకు,

వెంక-- వారి నామధేయం?

రామ-- వెంకటచలంగారు.

వెంక--ఓ హోహో ! వాడ్రేపు వెంకటాచలం పంతులుగారు మీ అన్నగారండీ? వారిని ఎరుగకపోవలెనూ! వారు నిరతాన్న ప్రదాతలు. మా జిల్లాలో అంతటా వారి పేరు వినికిడిమోసినది. ఆయనకు చదువుకున్న బ్రాహ్మణ్ని అని నాయందు పరమభక్తి. ఆయనది కేవలం ఈశ్వరావతారం.

రామ--ఓయి బంట్రోతు వీధిలో ఎవ్వరో కేకలు వేస్తూ వున్నారు చూడు.

బంట్రో--ఇద్దరు గుడ్డివాళ్లండి. ముష్టి పెట్టమని కేకలు వేస్తూ వున్నారు.

రామ--గాడిదెకొడుకులను అరవకుండా అవతలికికొట్టు. ఈ ఊరు గుడ్డివాళ్లతోను, కుంటివాళ్లతోను నిండిపోయింది. తెల్లవారి లేస్తే ముష్టిముష్టి అని నిలువ నియ్యకుండా వున్నారు.

బంట్రో--అందులో ఒకడు బహు ముసలివాడండి. కప్పుకోవడానికి బట్టసమేతూ లేదండి. చలిచేత వణుకుతూ వున్నాడు.

రామ--ముసలవాడూ లేదు గిసలవాడూ లేదు. వాళ్లను అవతలికి గెంటి ఈ రూపాయ మార్చి ఈ బ్రాహ్మణుడికి పావలాయిచ్చి తక్కిన మూడు పావలాలూ పట్టుకునిరా.

వెంక--మరొకరి ద్రవ్యం కలవకుండా చెంబుకు కావలసినది తమరు దయచేయించవలెను. ఒక్క రూపాయి పావలా అయితే సరిపోతుంది.

రామ--ఏమిటో మాకు తోచింది మేమిచ్చినాము. తక్కినది మరొక చోట యాచించండి.

వెంక--"యాచ్నా మోఘా పరమ ధిగుణే నాధమే లబ్ధకామా" అన్నాడండి. లేదనిపించుకొన్నా నేను తమవంటి పుణ్య పురుషులను యాచిస్తానుగాని లక్ష వచ్చినా నీచులను యాచించనండి. తమరైతే గొప్ప ధర్మాత్ములే. మీ సొమ్ము నాకింతే ప్రాప్తమున్నది.

రామ--ఈ బ్రాహ్మడికింకో రెండణాలు కూడా ఇవ్వు.

బంట్రో--చిత్తము. (ఇద్దరునూ వెళ్లుచున్నారు.)

వెంక--(వీధిలో) ఈగచ్చరుగుల ఇల్లెవరిదోయి?

బంట్రో--జోస్యుల-భీమయ్యగారిది.

వెంక--ఆయనకేమి పని?

బంట్రో--ఏమీ పనిలేదు డబ్బుగలవాడు. జూదమాడి రోజుకు నాలుగు

రూపాయలు గెలుస్తాడు. నెలకు ఇరవై రూపాయల జీతం ఇచ్చి ముండను వుంచినాడు.

వెంక--ఆ రూపాయి ఈలాగియ్యి. తక్కిన పదణాలూ నేను ఇస్తాను. (అని బొడ్డుకొంగు మూటతీసి చిల్లర ఇచ్చి రూపాయిపుచ్చుకుని బంట్రోతును పంపివేయుచున్నాడు.)

వెంక--(లోపలికి వెళ్లి సావిట్లో కూర్చున్న ఒక నల్లని మనిషిని చూసి) తమరేనా? భీమయ్యగారు? తమ దర్శనం చేసి కృతార్థుణ్ని అయినాను. ఇదివరదాకా తమ ఖ్యాతి వింటూ రావడమే కాని ఎప్పుడూ దర్శనం మాత్రం చెయ్యలేదు. ఇప్పుడు తమ మూర్తిని చూస్తే నాకు విన్నదానికీ ఇప్పుడు చూచినదానికీ సరిపోయినది. వుంటారు లోకములో మహానుభావులు ! మీరు చూడబోతే ఇంత వున్నారు. మీ కీర్తి చూడబోతే మూడులోకములూ నిండినదేమండీ?

భీమ--శాస్తుర్లుగారూ ! మీదేవూరండీ?

వెంక--పడమట కృష్ణాతీరమండి. కాశీయాత్ర వెళ్లుచూ వచ్చినానండి. దారిలో దొంగలు కొట్టినారండి. మహారాజులు తమరు ఒక వస్త్రం దయ చేయిస్తారని తమకీర్తి విని వచ్చినాను. నెలకురెండు వందల రూపాయలు తెచ్చుకునే ఉద్యోగస్తులు కూడా దాతృత్వంలో మీలో సహస్రాంశమైనా పోలరు.

భీమ--మీరు చేతిలో డబ్బు లేని సమయంలో వచ్చినారు. నిన్న వచ్చినట్టయితే నేనే మంచి పంచెల సాపు కొనిపెడుదును. అయినా కానీ ఈ రూపాయి పుచ్చుకుని ఒక సైనుపంచె కొనుక్కోండి.

వెంక--చిత్తము. చిత్తము నాకు ఇదే పదివేలు. రామదాసు పంతులు నాజరీ చేస్తున్నాడన్న మాటేకానీ ఒక్క పావలా ఇచ్చేటప్పటికి పెద్దలు దిగి వచ్చినారు. లోకములో దానకర్ణులన్న మాట తమకేచెల్లింది.

భీమ--శాస్తుర్లుగారూ ! నమస్కారము.

వెంక--బహుధనకనక వస్తువాహన సమృద్ధిరస్తు. అష్టపుత్ర బహుధనమస్తు. (అని వీధిలోకి వెళ్లి తనలో) కోర్టు వేళ కావచ్చినది. వేగిరం వెళ్లవలెను. ఈ పూట రూపాయీ ఆరణాలు దొరికినవి. ఎప్పుడూ నేను బోగందానితో వెళ్లలేదు. ఈ రాత్రి ఈ రూపాయి ఇచ్చి బోగందానితో వెళ్తాను. పట్నవాసాలలో బోగంవాళ్లు బహు అందముగా వుంటారు. ఇంకొక సాక్ష్యం దొరికితే బాగా వుండును. మరి నాలుగు రూపాయీలు సంపాదిస్తును.

(అని వెళ్లుచున్నాడు)

గురు శుశ్రూష

(వెంకన్న శాస్త్రుల శిష్యులగు శివయ్యయు శంకరయ్యయు ప్రవేశించుచున్నారు.)

శివ--ఏమిరా? శంకరయ్యా ! మనకీముండాకొడుకు చెప్పే చదువూలేదు వల్లకాడూ లేదు. పనిచెయ్యలేక చచ్చిపోతూ వున్నాము. పొద్దున్నే లేచి వంగ చెట్లకు నీళ్లతోడిపొయ్య మంటాడు. నిన్న నేను పొయ్యలేనంటే అడ్డమయినతిట్లూ తిట్టినాడు. నీ పని నయం నీకంతగా పనిచెప్పడు.

శంక--నాలాగు చేస్తే నీకు చెప్పకపోను. నీవు రాకమునుపు నన్నూ ఇలాగే రోజూ వంగచెట్లకు నీళ్లుపొయ్యమని చంపేవాడు. వొళ్లుమండి ఒక రోజు ఇంట్లో ఎవరూ లేకుండా చూచి చెట్లన్నీ పీకిపారవేసి ఏమీ యెరగనట్లు వూరుకున్నాను. ఆ పని ఎవరో దుర్మార్గులు చేసినారని నాలుగు తిట్టి వూరుకున్నాడు. తరువాత యెలాగో రెండు నెలలకు నేనే ఆ పని చేసినానని తెలిసి అప్పటి నుంచీ నాకు ఇటువంటి పనులు చెప్పడం మానేశారు.

శివ--మా ఊళ్లో శాస్తుర్ల వద్ద రఘువంశం మూడేళ్లు చదువుకొన్నాను. ఒక్క ముక్కా తెలిసిందికాదు. ఆ శాస్తుర్లు ఎప్పుడూ పనిచేయించుకోవడమేకాని పాఠమే చెప్పేవాడు కాడు. ఈ ఊరువచ్చి మూడు నెలలయినది. ఈ మూడు నెలలనుంచీ చదివినా మేఘసందేశంలో పది శ్లోకములయినా అయినవికావు. ఆ అయిన వాటికైనా అర్థం తెలియడం లేదు. 'వప్రకీడా' అంటే 'ఉద్ఘాతక్రీడ' అంటాడు. నాకు దీనికీ దానికీ కూడా అర్థం తెలియక మొన్న మన గురువుగారిని అడిగితే కుశ్శంకలు చేస్తావని చెడతిట్టినాడు.

శంక--అది మన గురువుకే తెలియదు. నెల్లాళ్ల క్రిందట నేను ఇలాంటి ప్రశ్నే

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Haasya+Sanjeevini

* * *